

A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Pfv.II.20.843/2020/5.

A tanács tagjai: Dr. Baloginé dr. Faiszt Judit a tanács elnöke
Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna előadó bíró
Nyírőné dr. Kiss Ildikó bíró

A felperes: felperes (cím2.)

A felperes képviselője:

Dr. Czeglédy Ügyvédi Iroda (Helység4, cím3, ügyintéző: dr. Czeglédy
Attila ügyvéd)

Az alperes: alperes (cím1.)

Az alperes képviselője:

Dr. Szitás Tibor ügyvéd (Helység1/3, cím4)

A per tárgya: Házasság felbontása és járulékai

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Kecskeméti Törvényszék 1.Pf.20.057/2020/6.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Kecskeméti Járásbíróság 24.P.20.170/2019/31.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálattal támadott részében hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 30.900 (harmincezer-kilencszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 157.200 (százötvenhétezer-kétszáz) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes és az alperes (a továbbiakban: felek) 2003. július 12-én kötött házasságából 2008. március 11-én Z., 2010. október 3-án N., 2014. február 6-án O. utónevű gyermekeik születtek. A felek életközössége 2018. december 24-én megszűnt.

[2] A felperes az életközösség megszűnésekor egy kft.-nél karbantartási csoportvezetőként dolgozott, havi átlagkeresete 2018-ban nettó 685.000 forint volt, 2019. január 1-től jövedelme a családi adókedvezmény levonásának megszűnése miatt 556.000 forintra csökkent.

[3] A felperes egy 96 m² alapterületű, saját tulajdonú három szobás ingatlanban lakik, egy másik ingatlan, továbbá termőföld tulajdonnal rendelkezik. A másodfokú eljárás alatt munkaviszonya megszűnt.

[4] Az alperes munkaviszonyban nem áll, a három gyermek után 59.900 forint családi pótlékot kap és 25.650 forint gyermeknevelési támogatásra jogosult. 2020. február 1-től az otthongondozási díja 90.000 forintról 111.520 forintra emelkedett.

[5] Az alperes a gyermekekkel 2018 augusztusában az édesanyja hasznélvezeti jogával terhelt saját tulajdonú ingatlanába költözött. Az ingatlan 130 m² alapterületű, felújított állapotú sorházi lakás. Az alperes egy Opel Astra típusú személygépjárművet használ.

[6] A nagyobb gyermekek egészségesek, szükségleteik átlagosak, O. autista, sajátos nevelési igényű, folyamatos felügyeletre szorul. A B. M. Pedagógia Szakszolgálat határozata szerint állapotának felülvizsgálata a 2020/2021. tanévben esedékes.

[7] A felek a gyermekek szülői felügyelete, a kapcsolattartás és az utolsó közös lakás használata tárgyában a bíróság jogerős végzésével jóváhagyott egyezséget kötöttek (Kecskeméti Járásbíróság 24.P.20.170/2019/11.).

A kereseti kérelem és az alperes viszontkeresete

[8] A felperes keresetében – a felülvizsgálattal érintett körben – 2019. január hó 1-től kezdődően gyermekenként és havonta 30.000 forint, összesen 90.000 forint határozott összegű gyermektartásdíj megfizetését vállalta, amely állítása szerint a támogatásokkal együtt a gyermekek indokolt szükségleteinek kielégítését megfelelő szinten biztosítja.

[9] A vállalt tartásdíj megfizetésére teljesítőképes, a 2019. május 3-án kiállított keresetigazolása szerint a január- márciusi jövedelme átlagosan nettó 518.700 forint. Havi kiadásait összesen 219.107 forintban jelölte meg (a gépkocsi költségei: üzemanyag, biztosítás, szerviz, gépjárműadó, 7.610 forint a gyermekekkel való telefonálás díja, 33.458 forint kölcsöntörlesztés, 3.892,70 forint gyermekek utaztatási költsége, 13.820 forint telefon-, 5.250 forint internet kiadás, a kamarai díj, az éves kamarai képzéssel együtt).

[10] A környezettanulmány elkészítésekor úgy nyilatkozott, hogy a gyermekek hétvégi nála tartózkodása idején a kiadásai kb. 30.000 forintra (a két hétvégén összesen 60.000 forintra) növekednek.

[11] Az alperes a gyermektartásdíj mértékét a három gyermek után differenciáltan kérte megállapítani és a tartásdíj mellett a beiskolázás, mint rendkívüli költség 70%-a megtérítését is igényelte.

[12] Előadta, hogy a gyermekek természetbeni tartásáról ő gondoskodik, munkaviszonyban nem áll, főállású anya, jövedelme havi 90.000 forint (59.900 forint családi pótlék, 25.650 forint támogatás, otthongondozási díj), amely a per alatt 111.520 forintra emelkedett. A három gyermek korát és egészségi állapotát figyelembe véve napi nyolc órás munkaviszonyt nem tud létesíteni.

[13] Részletesen kidolgozta a három gyermek indokolt szükségleteit. Általános kiadásként összesen 30.000 forint rezsiköltséget, élelmiszerre gyermekeként 30.000 forintot, tisztálkodásra 5.000 forintot, gyógyszerekre, vitaminokra 10.000 forintot számolt és feltüntette az osztálypénzt, az iskolai ebédet (gyermekeként 5.300 forint), továbbá a kulturális programok, az iskolai részvétellel kapcsolatos gyermekekénti 2.000 forint kiadást. A gyermekek vitaminokat, illetve Béres cseppet kapnak, a legkisebb gyermeknek homeopátiás gyógyszert ad.

[14] Az általános kiadások mellett speciális költségeket is felmerülnek.

[15] N. kitűnő tanuló és úszásban élversenyző. Sportolását a felperessel közösen döntötték el és anyagilag is támogatták. A sporttal kapcsolatos kiadás havonta legkevesebb 10.000 forint, a gyermek bőrgyógyászati ellenőrzése alkalmanként 12.000 forint. Indokolt szükséglete összesen 106.300 forint.

[16] Z. általános iskolai tanulmányai mellett sakk foglalkozásra jár és matematika versenyre készítik fel, indokolt szükséglete 91.300 forint.

[17] O.-nek gyermekkori autizmus spektrum zavara van. Óvodai gondozását hároméves korban kezdték meg, de az óvodában sajátos nevelési igénye miatt nem vállalták, fejlesztő foglalkozáson vett részt. 2018 szeptemberétől jár óvodába, ebéd után azonban el kell hoznia. A gyermek beszédhiányos, fejlesztő játékokra van szüksége, külön fejlesztő gyakorlatokat kell végezni vele. Pszichiátriai foglalkozásra, és gyógyúszásra szorul (havonta 10.000, illetve 12.000 forint), utazását kizárólag személygépjárművel lehet megoldani, ezért vele kapcsolatban 30.000 forint/hó üzemanyag költség elszámolása indokolt, a gyermek indokolt szükséglete összesen 125.000 forint.

[18] A felperes a kért tartás megfizetésére teljesítőképese, havi átlagjövedelme 770.000 forint volt, 2018 szeptemberében 340.000 forint, októberben 320.000 forint, novemberben 450.000 forint, decemberben 300.000 forint tartásdíjat utalt át, 2019. januártól 90.000 forintot fizet.

[19] A felperes az alperes részletes költségkimutatást – részben a szükségletek indokoltságát, döntően a megjelölt kiadások nagyságrendjét – vitatta. A gyógyszerről az alperes önkényesen, egyedül döntött és O. homeopátiás kezelésével sem ért egyet. A rezsiköltség az ítélkezési gyakorlat szerint nem számolható el, az üzemanyag költség eltúlzott. Nála átlagosan havonta 68.000 forint üzemanyagköltség merül fel, mivel naponta jár Helység2-ről T.-be. Az alperes csak Helység1/3 belterületén közlekedik és az üzemanyagra fordított kiadás csak a legkisebb gyermeket érintően merülhet fel, ő viszont nem sportol, ezért a gyógyúszására számolt 12.000 forint, továbbá a ruházati költségek átalányfelszámítása indokolatlan, mivel az utolsó fél évben ő is vásárolt ruhaneműt. Az élelmezésre fordított 90.000 forint kiadás – különösen a havi 5.300 forint ebédpénzhez képest – eltúlzott, az iskolai ebédrel együtt 11.000 forint elegendő.

[20] A felperes álláspontja szerint a gyermekek indokolt szükségleteinek reális ellenértéke N.-nál 52.000 forint, a középső gyermeknél 44.000 forint, O. esetében 49.000 forint, összesen 145.000 forint kiadást jelent, amelyet csökkenteni kell az 59.900 forint családi pótlékkal. A fennmaradt 85.100 forint költségnek a teherviselési arány szerinti 70%-a 60.000 forint fizetendő tartásdíjat jelent.

[21] Az alperes az üzemanyagköltséget illetően előadta, hogy a gyermekeket reggel elviszi iskolába, óvodába, azután vásárol, ügyet intéz, majd visszamegy a gyermekekért. Délután a legnagyobb gyermeket edzésre viszi, majd érte megy az uszodába. O. havonta háromszor gyógyúszásra jár, összességében naponta 42, hetente 210, havonta 840 km-t tesz meg. A gyermekek rengeteg húst és gyümölcsöt fogyasztanak, a legkisebb gyermeknek külön kell főzni. Hangsúlyozta, hogy a felperes a környezettanulmányban a saját élelmezésére 90.000

forint költséget jelölt meg, a három gyermekre pedig összesen 33.000 forintot tart indokoltnak.

[22] Az általa érvényesített gyermektartásdíj a gyermekkel kapcsolatos kiadások 70%-át fedezi és összességében nem éri el a felperes jövedelmének 50%-t.

Az első- és másodfokú ítélet

[23] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte a felperest, hogy 2019. január hó 1-től kezdődően fizessen meg az alperesnek Z. tartására 74.000 forint, N. után 64.000 forint és O. tartására 88.000 forint határozott összegű tartásdíjat. Az 1.252.660 forint hátralék megfizetésére havi 125.266 forint részletfizetést engedélyezett.

[24] A tartásdíj mértékéről a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 4:205. § (6) bekezdése, a 4:218. § (1)- (4) bekezdése alapján határozott. Az alperes által kimutatott és részletezett szükségleteket indokoltnak ítélte, és ezek eltúlzottnak sem tekinthetők.

[25] Az indokolt szükségletek körében [Ptk. 4:218. § (2) bekezdés a) pont] a 60.000 forint rezsiköltségből a gyermekenként 10.000 forintot (30.000 forint) és 30.000 forint üzemanyag költséget fogadott el. A gyermek egészségének kezelése a gondozó szülő döntése, a sportfoglalkozásokra elszámolt összesen 24.000 forint, a legkisebb gyermek gyógyzására alkalmanként fizetett 3.000 forint is szükséges kiadás. A havi 90.000 forint ételmezési költség a három gyermek életkorát, igényeit figyelembe véve reális összeg, a gyermekek igényes és változatos étkezése napi 1.000 forint kiadással nyilvánvalóan jár.

[26] Az összesen 322.600 forint pénzbeli ellenérték gyermekenként kb. 110.000 forint havi kiadást jelent, amely luxuskiadást nem tartalmaz és túlzott igényként sem értékelhető. A gyermekek után kapott családi pótlék és támogatás levonásával [Ptk. 4:218. § (2) bekezdés e) pont] a szülők közötti teherviselés arányának 70%-30%-ban való megosztása megfelelő. Ennek meghatározásánál mérlegelte, hogy az alperes a három gyermek – különösen O. – miatt munkát nem tud vállalni, a teljesítőképes felperes lényegesen nagyobb, havi nettó 556.000 forint jövedelemmel rendelkezik, az alperes természetben gondoskodik a gyermekek tartásáról. A felperesnek ezért a gyermekek indokolt szükségleteinek anyagi fedezetéből nagyobb terhet kell viselnie.

[27] Az elsőfokú bíróság a tartásdíj mértékének meghatározása után a teljesített gyermektartásdíj (összesen havi 90.000 forint) és a megállapított mérték közötti különbséget hátralékként vette figyelembe és ennek összegébe elszámolta a felperesnek a gyermekek táborozására és a ruhavásárlására nyújtott teljesítését.

[28] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel támadott rendelkezéseit – a perköltség viselésének módosítását meghaladóan – helybenhagyta.

[29] Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg és döntése megalapozott. A Ptk. 4:218. § (2) bekezdése értelmében a tartásdíj mértékének meghatározásakor a jogszabályhely a)-e) pontjaiban felsorolt tényezők közül a gyermek indokolt szüksége csupán egy szempont. Valamennyi szempont – többek között a szülők jövedelmi viszonya és vagyoni helyzete – együttes értékelésével kell a bíróságnak döntenie. A kötelezett szülő vagyoni körülményeinél pedig a Ptk. 4:218. § (4) bekezdése az elsődleges jelentőségű, amely miszerint a kötelezett szülő átlagos jövedelme az irányadó és a tartásdíjat ennek 15-20%-ban kell meghatározni.

[30] Az elsőfokú bíróság a felek jövedelmi, vagyoni viszonyait megfelelően értékelte. A felperes havi nettó 556.000 forintot kap kézhez, ez pedig indokolja, hogy nagyobb mértékben járuljon hozzá gyermekei tartásához, hiszen a természetbeni tartáson túl az alperestől a pénzbeli tartás csak csekély mértékben várható el. A gyermekekre fordítandó 59.900 forint családi pótlék és 25.600 forint gyermeknevelési támogatás elszámolásával a felperes teherviselési arányának megfelelő tartásdíj eltűzöttnek nem tekinthető, az alperestől további pénzbeli hozzájárulás nem várható el.

[31] Az elsőfokú bíróság kizárólag egyes, a felperes által kétségbe vont tételek kapcsán fejtette ki az érveit, ezt meghaladóan nincs szükség és nem is indokolt a szükségletek részletes levezetése. A gyermekenkénti átlagos 110.000 forint havi szükséglet a másodfokú bíróság szerint sem túlzott mértékű és a Ptk. 4:205. § (6) bekezdését sem sérti.

[32] A másodfokú bíróság a felperes álláskeresői státuszát a tartás mértékének leszállítását megalapozó tartós és lényeges körülményváltozásnak nem tekintette. A felperes maga adta elő, hogy több cég felé is benyújtott pályázatot és saját, valamint gyermekei megélhetésének biztosítása szempontjából nyilvánvalóan lényeges érdeke a mielőbbi elhelyezkedése.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[33] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet megváltoztatását, a gyermektartásdíjnak Z. után 35.000 forint, a két kisebb gyermeket illetően gyermekenként 30.000 forint határozott összegre való leszállítását és ennek megfelelően a hátralék összegének módosítását kérte.

[34] Amennyiben a Kúria a felülvizsgálati eljárásban ki nem küszöbölhető eljárási szabálysértést észlel, a jogerős ítéletet az elsőfokú bíróság ítéletére is kiterjedően helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot kötelezze új eljárás lefolytatására. A jogerős ítélet jogszabálysértő voltát a Ptk. 4:218. § (2)-(4) bekezdése, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 2. §-a, 370. § (3) – (4) bekezdése, a 342. § (1) bekezdése, a 373. § (1) bekezdése, a 279. §-a megsértésére alapította.

[35] Hivatkozott a Kúria határozataitól (BH 2019.112., BH 2013.119., Kúria Pfv.II.21.082/2018/4., Pfv.II.20.938/2018/4., Pfv.II.20.196/2018/9., Pfv.II.22.329/2016/4.) jogkérdésben való eltérésére, ezért kérte, hogy a Kúria indokolt esetben kezdeményezzen jogegységi eljárást.

[36] A másodfokú bíróság súlyos eljárási jogszabálysértésekkel nem észlelte, hogy az elsőfokú bíróság valótlan állításokra és ellentmondó bizonyítékokra alapította ítéletét, a téves mérlegelést [Pp. 279. §, 370. § (3) bekezdés] nem korrigálta.

[37] A másodfokú eljárásban elmaradt a tartásdíj anyagi jogi szabályának megfelelő helyes számítás levezetése. Az alperes a kimutatott indokolt szükségletek pénzbeli ellenértéke 70%-a megtérítését kérte. A 326.000 forint követelt összegből le kell vonni a családi pótlékot (59.900 forint), a gyermeknevelési támogatást (25.650 forint), tehát 237.050 forintból kell kiindulni, amelynek 70%-a 165.935 forintot jelent. Az elsőfokú bíróság az alperes bizonyítatlan előadásai és kimutatásai elfogadásával túlterjeszkedett az alperes kérelmén, a Pp. 342. § (1) bekezdésének megsértésével a felperesre terhesebb 95-15%-ban határozta meg a teherviselési arányt.

[38] Jogszabálysértő az alperes jövedelmi és vagyoni viszonyainak értékelése. Az alperes a peradatok alapján összesen 90.000 forintból él. A rezsiköltségek adatai is ellentmondóak: a környezettanulmányban 60.000 forint, a viszontkeresetben 43.447 forint. A másodfokú bíróság nem értékelte azt sem, hogy az alperes az elsőfokú eljárásban csak később hivatkozott otthongondozási díj jövedelmére.

[39] A felperes részletesen levezette az alperes jövedelmének az elsőfokú bíróság által megállapított, álláspontja szerinti téves voltát. Hangsúlyozottan sérelmezte, hogy az alperes jövedelmi és vagyoni viszonyainál egyáltalán nem került értékelésre, hogy havi 30.000 forintot befizet egy megtakarítási számlára. Az alperes az általa állított és kimutatott mértéknél nyilvánvalóan több jövedelemmel rendelkezik, a felperes magasabb összegű tartásdíjjal terhelése jogellenes.

[40] Téves, hogy az alperes a három gyermekről 2019. január 1-je óta gondoskodik. A felek egyezően adták elő, hogy az alperes 2018 augusztusában költözött Helység1/3-re. Ebből következően felderítetlen maradt a 2018 év őszén kapott alperesi bevétel. A felperes 2018 szeptembere és decembere között 1.410.000 forintot fizetett, ami a felek különélésére figyelemmel kizárólag gyermektartásdíjként számolható el.

[41] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az alperes vagyoni helyzetét hivatalból nem tárta fel, nem vette figyelembe, hogy az alperes milyen időponttól gondoskodik a gyermekekről és a nem értékelte a pénz átutalásokat. A másodfokú bíróság a tévedéseket, a hiányosságokat nem korrigálta, nem vizsgálta a megjelölt szükségletek megalapozottságát.

[42] A felperes részletes számítása szerint a gyermekek indokolt szükségletei és ezek ellenértéke összesen 223.800 forint: rezsiköltség havi 20.000 forint (a számszállítási díj megalapozottságát is részletezve), az üzemanyag indokolt szükséglete 10.000 forint (a bírói döntés nem terjeszkedhet túl a kereseti kérelmen és az alperes csak O.-re jelölte meg a 30.000 forintot), ételmezés havi 67.500 forint (a megjelölt 90.000 forint az alperes ételmezés ellátását is tartalmazza), ruházat 25.000 forint (bár a felperes által vásárolt ruhaneműt megfelelően értékelve, az legfeljebb kb. 15.000 forint lehet), iskolai ebéd 10.000 forint, tisztálkodás 3.000 forint, osztálypénz 6.000 forint, tanszerek 15.000 forint, sport 19.000 forint, kulturális szükségletek 6.000 forint, a 20%-os rendkívüli kiadás 37.300 forint.

[43] Az elsőfokú bíróság nem határozta meg az állami teherviselés levonása után fennmaradó tartási kötelezettség összegét, nem különítette el az alap és a speciális szükségleteket. A másodfokú bíróság nem módosította a felületes számadást, nem határozta meg a helyes teherviselési arányt. Az alperes havi 30.000 forint megtakarítása tényét sem rögzítette.

[44] A felperes sérelmezte a teherbíró képesség összevetését. A másodfokú bíróság itt sem korrigálta az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását. Az üzemanyag költségigényt az elsőfokú bíróságnak el kellett volna utasítania, mivel nem indokolt, hogy az alperes gépjárművel vigye a gyermekeket az oktatási intézményekbe. Az alperes nem bizonyította, hogy O. tömegközlekedési eszközzel nem szállítható.

[45] Az autizmus ténye sem bizonyított, mert a 2019. június 30-ra előírt felülvizsgálat eredményét az alperes nem csatolta, ezért a gyermek állított állapotával kapcsolatos valamennyi igény megalapozatlan.

[46] További hivatkozása szerint a gyermekek lakhatása nélkül is fennállnak fizetendő rezsiköltségek. Hangsúlyozta, hogy az alperesi ingatlan luxus jellegű, részletesen kifejtette az ingatlan rezsiköltségeivel (30-34 oldal), az üzemanyagköltséggel, a ruházattal (34-37 oldal), a gyógyszerekkel, vitaminokkal (37-39 oldal), a tisztálkodással (40-42 oldal), az iskolai ebéddel, osztálypénzzel, tanszerekkel, sportfoglalkozásokkal, fejlesztőjátékokkal, gyógykezeléssel kapcsolatos álláspontját (42-47 oldal).

[47] A Pp. 4. §-a azért sérült, mert az alperes a valóságtól eltérő állításokat tett, tehát az általa előadottakra tényállás nem alapítható.

[48] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelemében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte. A jogerős ítélet anyagi jogi és eljárási jogszabályt nem sértett. Az anyagi jogszabályhelynek megfelelően értékelte a gyermektartásdíj megállapításának

szempontrendszere szerint az elsőfokú bíróság eljárását. Indokát adta, hogy miért nem indokolt a felperes munkaviszonya megszűnésére hivatkozva az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatása.

[49] A felperes alaptalanul állította a Pp. 2. § megsértését. Az eljáró bíróságok kimerítették a keresetet, azon nem terjeszkedtek túl. Az anyagi pervezetés megsértésével kapcsolatos álláspont nem követhető, az elsőfokú ítélet esetleges anyagi jogi szabályba ütközése nem anyagi pervezetési hiányosságnak, hanem anyagi jogszabályok téves alkalmazásának tekinthető. Nem sérült a Pp. 373. § (1) bekezdése sem, utólagos bizonyításnak nincs helye, és a másodfokú eljárásban éppen a felperes hozott fel új bizonyítékokat.

[50] Az alperes visszautasította, hogy nem a valóságnak megfelelő nyilatkozatokat tett. Az otthongondozási díjat a per alatt állapították meg, az 2019. március 7-óta illette meg. A felperes a keresetét 2019. január 25. napján terjesztette elő, az ellenkérelem benyújtásakor még okirattal nem rendelkezett, de a mellékleteként csatolt szakvéleményből megállapítható volt, hogy igénylése folyamatban van.

[51] A felperes a felülvizsgálati kérelmében az életközösség megszűnése időpontjaként 2018 augusztusát állította, ezzel szemben a keresetlevélben és a 2019. június 28-i tárgyaláson 2018. december 24-ét jelölte meg. Az alperes álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelemben a korábbi állításoktól eltérő időpontra hivatkozás indoka, hogy a felperes a 2018 őszén fizetett magasabb összegeket tartásdíjként kívánja beállítani.

[52] A felperes állításával szemben átlagos, nem luxus családi házban él, amit nem ő vett, nem ő épített és nem ő rendezett be, azt édesanyja kapta ajándékba, majd részére tovább ajándékozta.

[53] Az alperes hangsúlyozta, hogy O. tömegközlekedési eszközön még kísérővel sem utaztatható. A gépjármű üzemanyag fogyasztását a NAV norma alapján vezette le, a gyermek egészségi állapotát pedig igazolta.

A Kúria döntése és jogi indokai

[54] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül.

[55] A Pp. 413. § (1) bekezdése a felülvizsgálati kérelem tartalmi követelményeit határozza meg. Tartalmaznia kell: a) a felülvizsgálni kívánt ítélet számát, b) a jogszabálysértés pontos megnevezésével, a jogszabályhely megjelölésével azt az eljárási, illetve anyagi jogi szabálysértést, amely kihatott az ügy érdemi eldöntésére, valamint annak indokait, hogy a fél az új határozat hozatalát vagy a határozat hatályon kívül helyezését milyen okból kívánja, d) a Kúria döntésére vonatkozó határozott kérelmet, hogy a kérelmező milyen tartalmú döntés meghozatalát kívánja.

[56] A felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló, az 1/2017. Polgári jogegységi határozat alapján a Pp. hatálya alá tartozó ügyekben is alkalmazandó 1/2016. (II.15.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény). Eszerint a felülvizsgálati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása. Az előbbivel szemben az a követelmény érvényesül, hogy a fél pontosan jelölje meg a jogforrást és azon belül azt konkrét jogszabályhelyet, amelynek a megsértésére hivatkozik. A jogszabálysértés tartalmi körülírása keretében a felülvizsgálatot előterjesztő félnek szöveges formában is meg kell fogalmaznia a jogerős ítélet általa sérelmezett és a rendkívüli perorvoslatot megalapozó fogyatékoságát, amellyel kapcsolatban ki kell fejtenie az álláspontját (PK vélemény 3. pont).

[57] Ha a fél a felülvizsgálati kérelemben a jogerős ítéletet több okból is támadja, vagyis több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásnak rendelkeznie kell a meghatározott tartalmi követelményekkel (PK vélemény 6. pont). A felülvizsgálati kérelem előterjesztőjének tehát valamennyi, a jogerős ítélet jogszabálysértő voltára történő hivatkozása esetében egyenként és konkrétan meg kell jelölnie az álláspontja szerint megsértett jogszabályhelyet és elő kell adnia a jogszabálysértésre hivatkozása indokait. Érdemben csak azok a hivatkozások vizsgálhatók, melyek esetében a konjunktív tartalmi követelmények maradéktalanul teljesültek, tehát bármelyik hiánya a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasítását eredményezi.

[58] A felülvizsgálati kérelem tartalmi kellékeinek lényeges jellegzetessége a közöttük kimutatható szoros logikai és perjogi kapcsolat. A törvény előírásából ugyanis okszerűen következik, hogy a tartalmi elemek között szoros összefüggésnek kell fennállnia: a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölésének, valamint a fél ezzel összefüggő jogi érvelésének egy és ugyanazon jogszabálysértéshez kell kapcsolódniuk, mert csak így alkalmasak arra, hogy kijelöljék a rendkívüli perorvoslati eljárás formai és tartalmi kereteit (Kúria Pfv. II.20.632/2020/7.).

[59] A felperes a felülvizsgálati kérelmében általánosan hivatkozott arra, hogy a fellebbezésében foglaltakkal szemben – amelyben kifejezetten felhívta a másodfokú bíróságot a fellebbezési eljárásban általa észlelt eljárási jogszabálysértések vizsgálatára és a jogkövetkezmény levonására [Pp. 370. § (3) és (4) bekezdés] – a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított megalapozatlan tényállását és a téves jogi álláspontot nem korrigálta, nem helyezte hatályon kívül az elsőfokú ítéletet [Pp. 383. § (2) bekezdés].

[60] A felperes által megjelölt Pp. 370. § (3) és (4) bekezdése a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörének korlátait tartalmazza. A hivatkozott rendelkezések a fellebbezési kérelemhez kötöttség fő szabálya alóli kivételek és az elsőfokú bíróság ítéletének kötelező hatályon kívül helyezésének esetei. Ilyen döntés az eljárás megszüntetése vagy a Pp. 379. §-ában foglaltaknak megfelelően, a Pp. 380. §-ában említett lényeges eljárási szabálysértés (az elsőfokú bíróság nem szabályszerű megalakítása, a határozat meghozatalában kizárt bíró vett részt, az ítélet olyan orvosolhatatlan formai hiányosságban szenved, amely miatt az érdemi felülbírálatra alkalmatlan). A másodfokú bíróságnak más eljárási szabálysértést hivatalból nem kell figyelembe vennie, egyéb, a fellebbezésben nem sérelmezett eljárási hiba észleléséről a feleket tájékoztatnia és a jogkövetkezményekre figyelmeztetnie. A bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésre sem hívhatja fel a felek figyelmét.

[61] A felülvizsgálati eljárás szigorú eljárásjogi keretek között lefolytatott rendkívüli perorvoslati eljárás. A felperes nem jelölte meg, hogy a másodfokú bíróság melyik hivatalból észlelendő és a kötelező hatályon kívül helyezést előíró eljárási szabálysértést nem észlelte [Pp. 379. § és 380. §]. Nem jelölt meg olyan jogszabályhelyet sem, amelyben foglaltakat a bíróság a teljes eljárásban hivatalból köteles vizsgálni, a bizonyítékok értékelésének a fél által tévesnek minősített volta a Pp. 370. § (3) és (4) bekezdésének megsértését nem alapozza meg.

[62] A felperes megsértett jogszabályként megjelölte a Pp. 4. § (4) bekezdését. Részletes jogi indokolást a jogszabálysértésre nem adott elő, ezért ez a felülvizsgálati hivatkozása érdemben nem vizsgálható.

[63] A Pp. 5. §-a megsértésénél a felperes arra hivatkozott, hogy az alperes a saját végzettségével azt az életszínvonalat, amelyen élni akar, nem tudná biztosítani és a „nagy lábón” való élés helyett a gyermekekhez nem kapcsolódó igényeit a saját teljesítőképességéhez kellene igazítania.

[64] A jóhiszeműség polgári eljárásjogi elve keretjogszabály, magában foglalja a bíróság megítélése szerint a jóhiszeműség követelményével ellentétes, egyedileg nem nevesített

valamennyi magatartást. Önmagában az, hogy a felperes a követelt tartás mértékét eltúlzottnak tekinti, a másik fél rosszhiszemű magatartását nem valósítja meg. A felperes értelmezéséből az következne, hogy az egyik fél nyilatkozatával szemben a másik fél ellentétes nyilatkozata rosszhiszeműnek minősülne. Ez viszont nyilvánvalóan ellentétes a felek perjogi egyenrangúságának, a fegyveregyenlőségnek az elvével. A tudatosan állított valótlanosság pedig nem azonos a felek egymással szemben álló álláspontjával.

[65] A felülvizsgálati kérelem az érdemben elbírálható részében megalapozatlan.

[66] A felperes a felülvizsgálati kérelmében hivatkozott a Pp. 413. § (1) bekezdése c) pontjára, a Kúria határozataira: (BH 2019.112., BH 2013.1199., Pfv.II.20.938/2018/4., Pfv.II.21.082/2018/4., Pfv.II.22.329/2016/4.), amelyek a gyermektartásdíj megállapításánál figyelembe veendő anyagi jogi szempontok kifejtését tartalmazzák.

[67] Az indokolt szükségletek tartalmi körének meghatározása az adott ügy adatainak a gyermek élethelyzete, kora, egészségi állapota, tanulmányai, speciális képességei együttes értékelésén alapult, továbbá az életközösség alatt a szülők által közösen biztosított korábbi életszínvonal mérlegelésére vonatkozott, a jelen ügygel jogkérdésben megvalósuló eltérés nem állapítható meg (Kúria Pfv.II.20.196/2018/9. megjelent: BH 2019.112., Pfv.II.21.082/2018/4., Pfv.II.20.938/2018/4.).

[68] Nem tekinthető jogkérdésnek a kötelezett szülő jövedelmi-vagyoni helyzetének adott ügybeli értékelése, a teljesítőképesség és az indokolt szükséglet mérlegelésén alapuló összevetése (Kúria Pfv.II.22.329/2016/4.). Végül nem jogkérdésben való eltérés, ha a másodfokú bíróság a fellebbező fél állításait nem fogadja el és az elsőfokú bíróság ítéletét nem mérlegeli felül (Kúria Pfv.I.21.474/2011/10. megjelent: BH 2013.119.). Mindezek alapján jogegységi eljárás kezdeményezése nem indokolt [Pp. 424. § (7) bekezdés], az eljárás felfüggesztésének nincs helye [Pp. 417. § (1) bekezdés].

[69] A felperes megjelölte a Pp. 2. § (2) bekezdése megsértését. Állítása szerint a jogerős ítélet – visszautalva az elsőfokú bíróság ítéletére – túlterjeszkedett a kereseti kérelmen, amikor a szülők közötti 70%-30%-os teherviselési arány megállapítása mellett téves számítás alapján magasabb összegű gyermektartásdíj megfizetésére kötelezte.

[70] A viszontkeresetre a keresetre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni [Pp. 204. § (6) bekezdés]. A Pp. 170. § (2) bekezdése alapján a tartásdíj esetében a kereseti kérelem kötelező tartalmi eleme annak meghatározása, hogy a jogosult fél a tartási követelését milyen anyagi jogi jogcímre (pl. házas társi/élet társi tartás, gyermektartás, rokonsági tartás, nagykorú továbbtanuló gyermek tartása) alapítja [Pp. 130. § (2) bekezdés b) pont]; illetve a Pp. 130. § (2) bekezdés a) pontja szerint a fizetésre kötelezés kezdő időpontját (jövőre nézve vagy a keresetlevél beadását megelőző hat hónapra visszamenőlegesen) és a követelt konkrét összeget egyértelműen határozza meg.

[71] A rendelkezési elv körében szabályozott kérelemhez kötöttség eljárásjogi alapelve a fél/felek magánautonómiájának eljárásjogi kifejeződése: az „ügy urai” a peres felek, ők határozzák meg az eljárás kereteit. A rendelkezési jog folytán a fél jogosult eldönteni, hogy milyen igényeket és milyen mértékben érvényesít, a bíróság a kérelmeken nem terjeszkedhet túl, azaz nem ítélt meg többet, mint amit a fél kér. A kérelemhez kötöttség azonban nem azonos a keresetlevélben meghatározott követelt összeggel, a mértéket megalapozó számítás helyes vagy téves levezetésével. Az ellenérdekű fél vitatása esetén a bíróság a bizonyítási eljárás eredményeként dönt a követelés megalapozottságáról, értékeli a helyes vagy téves számítást.

[72] A perbeli esetben az alperes a viszontkeresetében a követelt gyermektartásdíj mértékét gyermekenként differenciálva, határozott összegben jelölte meg. Az eljárás bíróságok

a viszontkeresetének helyt adtak, a felperes kötelezettségét a kért mértékben határozták meg, a viszontkeresetben érvényesített tartásdíj mértékén való túlterjeszkedés nem állapítható meg.

[73] A felperes a keresetlevélben, a személyes meghallgatásakor (24.P.20170/2019/11. számú jegyzőkönyv) az általa vállalt tartásdíj fizetési kötelezettség kezdő időpontját 2019. január 1-től jelölte meg (ezzel összefüggésben határozta meg az életközösség 2018. december 24-i megszűnésének időpontját) és az alperes a viszontkeresetében ugyanezen időponttól kérte a felperes kötelezését. A felek rendelkezési joga a fizetési kötelezettsége kezdő időpontjának meghatározása, a bíróság a kérelmeken nem terjeszkedhet túl [Pp. 2. § (2) bekezdés].

[74] A felperes felülvizsgálati kérelme döntően arra irányult, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság álláspontja szerint megalapozatlan tényállását változatlanul elfogadta – azt a felperes fellebbezésében foglaltaknak megfelelően nem korrigálta – és az elsőfokú jogsértő (téves) döntést nem változtatta meg, azaz nem mérlegelte felül [Pp. 279. §]. Ennek következményeként sérül a Pp. 370. § (3) bekezdése és a 383. § (2) bekezdése.

[75] A Kúria a Pp. 370. § (3) bekezdésében foglaltakkal kapcsolatban kifejtette az álláspontját, önmagában pedig az, hogy a másodfokú bíróság érdemi döntése [Pp. 383. §] nem felel meg a fellebbező félnek, az érdemi döntés módjaira vonatkozó jogszabályhely megsértését nem alapozza meg.

[76] A felperesnek az anyagi jogi jogsértésre [Ptk. 4:218. §], valamint a jogszabálysértő bírói mérlegelésre [Pp. 279. §] vonatkozó hivatkozása is megalapozatlan.

[77] A Ptk. 4:218. § (2) bekezdése sorolja fel a szülők megállapodása hiányában a bíróság mérlegelésének szempontjait. A jogszabályhely sorrendiséget nem ír elő, a felsorolásból azonban megállapítható: a vizsgálandó követelmények egymásra épülnek és egymást kiegészítik (Kúria Pfv.II.20.322/2018/4. megjelent: BH 2019.244.).

[78] Az anyagi jog első szempontként tünteti fel a tartásra jogosult kiskorú gyermek indokolt szükségletét [Ptk. 4:218. § (2) bekezdés a) pont], amelyet a (3) bekezdés definiál. A Ptk. 4:2. § rendelkezésével összhangban a gyermektartásdíj mértékének meghatározásakor a legfontosabb követelmény a kiskorú gyermek harmonikus személyiségfejlődésének, kiegyensúlyozott nevelésének lehetőleg hosszú távú biztosítása.

[79] A Ptk. 4:218. § (3) bekezdésében foglalt törvényi definíció a feltüntetett kiadások indokoltságának mérlegelési szempontjára ad iránymutatást. A következőes ítélkezési gyakorlat szerint az indokolt szükségleteket nem lehet a szűkös tartással azonosítani, a jogosult gyermek létminimumának a szintjére korlátozni (Kúria Pfv.II.20.330/2020/4.). Nem szűkíthető le a fizikai ellátásának (lakhatás, ételmezés, ruházkodás stb.), az ún. alapszükségleteknek a költségeire. A gyermek nevelésével kapcsolatos szükségletek magukban foglalják mindazokat az egyéb tevékenységeket, amelyek a gyermek harmonikus személyiségfejlődéséhez szükségesek (Kúria Pfv.II.22.069/2016/6.).

[80] Az indokolt szükségletek megállapítása az adott ügy egyedi körülményeitől függ: a konkrét körülmények vizsgálatával lehet állást foglalni abban, hogy milyen kiadás minősül indokoltnak (Kúria Pfv.II.20.204/2015/5.). Az alapszükségletek köre – a gyermek korától, egészségi állapotától, irányultságához igazodó nevelési feltételeitől, esetleg más, egyéni körülményeitől függően – eltérő is lehet (Kúria Pfv.II.20.322/2018/4. megjelent: BH 2019.244., Pfv.II.20.196/2018/9. megjelent: BH 2019.112.).

[81] A gondozó szülő a gyermek szükségleteire fordított kiadásait nem köteles számlával igazolni, azok hiánya a gyermek indokolt szükségletei fennállását nem teszi kétségessé (Kúria Pfv.II.20.322/2018/4. megjelent: BH 2019.244., KúriaPfv.II.20169/2019.) A gondozó szülő azoknak a költségeknek a felmerülését és összegét köteles bizonyítani, amelyek a gyermek

általánostól eltérő, különleges szükségletéhez kapcsolódik, továbbá a gyermek sajátos igényei miatt az átlagos mértéket meghaladják (Kúria Pfv.II.20.957/2019.).

[82] A perbeli esetben az alperes a gyermekek indokolt szükségletei körét meghatározta. Helytállóan és a peradatoknak megfelelően foglaltak állást az eljáró bíróságok a szükségletek indokolt voltában és azok pénzbeli ellenértékében.

[83] A felperes felülvizsgálati kérelmében O. utaztatásával felmerülő gépkocsi üzemanyag költségének elszámolását, az autizmussal kapcsolatos költségeket (fejlesztő játék, úszás) indokolatlannak minősítette, mivel az alperes a gyermek állapotának felülvizsgálatáról orvosi dokumentációt nem csatolt, tehát az autizmus ténye nem bizonyított.

[84] A gyermekek személygépjárművel történő szállítása az utazás időtartamát rövidíti le, ami a napi különböző programok összehangolásával együtt nyilvánvalóan a gyermek érdekében áll. Ebből következően a gépjárművel való szállítás általában akkor sem tekinthető luxuskiadásnak, ha az egészséges gyermeknél merül fel. A tartásra kötelezett felperes alappal nem hivatkozhat arra, hogy a jogerős ítélet meghozatalakor 12, 10 és 6 éves gyermekekkel a gondozó szülő tömegközlekedést vegyen igénybe a tartás mértékét megalapozó indokolt szükségletek csökkentése érdekében. Ugyanez irányadó a sport és kulturális kiadásokra is: a gyermek harmonikus személyiségfejlődését illetően a sportolás, a könyvek, játékok, múzeumlátogatás, színház függetlenül a gyermek egészségi állapotától, indokolt szükségletnek tekinthető.

[85] A felperes iratellenesen hivatkozott O. állapota okirati igazolásának hiányára. A B. M. Pedagógiai Szakszolgálat 2019. szeptember 11-i kiegészítés a 2050/2018. iktatószámmal kiegészített 9/2018. számú szakértő véleményhez megnevezésű 2295/2019. számú határozata a gyermek állapotában pozitív változást nem rögzített. A felülvizsgálat esedékességét a 2020/2021. tanévben határozta meg azzal, hogy a szakvélemény a továbbiakban is irányadó (24.P.20170/2019/30. számú beadvány).

[86] A hulladékszállítási költség indokolatlanságával – ebből következően a díj indokolt szükségletekből való mellőzésével – kapcsolatos érvelés ellentétes a józan ésszel [Alaptörvény XXVII. cikk], mivel díjfizetés hiányában a szemetet nem szállítják el, illetve fő szabályként a díjat akkor is fizetni kell, ha szemét nem keletkezik..

[87] A felperes felülvizsgálati kérelmében döntően a kiadások eltúlzott voltával érvelt. A Kúria a jogerős ítélet indokaival egyetértett, azt nem ismétli meg, az felülvizsgálati kérelemre figyelemmel az alábbiakkal kiegészíti.

[88] A gyermek lakhatását a gondozó szülő köteles biztosítani. Nem vitatható, hogy az adott ingatlanban a lakhatással összefüggésben költségek merülnek fel (rezsiköltség), amelyhez a különélő szülő – függetlenül a gondozó szülő otthoni, a gyermekek iskolai, óvodai tartózkodásának napi időtartamától – köteles hozzájárulni. A mérlegeléssel megállapított havi 60.000 forint rezsiköltség eltúlzottnak nem minősíthető, a felperes hiányos és eseti számlákra való hivatkozása azt aggályossá nem tette. Az ingatlan nem tekinthető luxusvillának, az pedig a jogvita elbírálása szempontjából közömbös, hogy a felperes szerint az alperes és a gyermekek lakhatását egy kisebb ingatlan is biztosítaná.

[89] A jogerős ítélet (visszautalva az elsőfokú bíróság ítéletére) jogszabálysértés nélkül határozta meg a gyermekek étkeztetési költségét havi 90.000 forintban. A felperes a csatolt környezettanulmányból (24.P.20.170/2019/21.) kitűnően a havonta két hétvégét nála töltő gyermekekre tekintettel étkeztetési kiadásainak alkalmanként 30.000, összesen 60.000 forinttal való emelkedéséről nyilatkozott. Így a két hétvégi ott tartózkodásnál a gyermekek étkeztetésének pénzbeli ellenértéke nagyságrendileg kétszer annyi, mint amit a felperes – a havi gyermekenkénti 11.000 forint meghatározásával – az iskolai étkezés mellett havonta

reálisnak és indokoltnak tekintett. A felperes a nyilatkozata és az általa megjelölt összeg közötti ellentmondást nem oldotta fel.

[90] A többi, igen részletesen kifejtett okfejtés is alapszükségleteket érinti. Az egészségügyi kiadások átalányjelleggel megállapíthatók, ahogy a ruházkodás, a higiéniai költségek is. A felperesnek a joggyakorlat elemző csoport véleményéből kiragadott mondata pedig nem a kulturális kiadások elszámolásának tilalmára, hanem arra vonatkozott, hogy a vizsgált ügyekben ilyen címen kiadást nem érvényesítettek.

[91] A gyermektartásdíj átalányösszeg, amely magában foglalja a gyermekkel kapcsolatban meghatározott időszakban, jellemzően havonta felmerülő valamennyi kiadást. A havonta teljesített gyermektartásdíj, illetve annak felhasználása nem kizárólag egy kiragadott időszak élelmezési és egyéb költségeinek a fedezésére szolgál, hanem „az a gyermeknevelés és gondozás egységes folyamatára megállapított havonta fizetendő pénzösszeg” (Pfv.II.21.614/1995. megjelölt BH 1997.79.). A gyermektartásdíjat a gyermeket gondozó szülő nem köteles forintra elszámolva a tárgyhónapban felhasználni, azt az időszakonként felmerülő egyéb kiadásokra is fordíthatja (pl. évszakoknak megfelelő ruházat vásárlása). Nincs jogi alapja a gyermeket gondozó szülőnek a tartásdíj gyermekre fordítását számlákkal való igazolásának (Kúria Pfv.II.20.331/2015/13. megjelölt: BH 2016.36.).

[92] A fentiek alapján az indokolt szükségletek körének, pénzbeli ellenértékének megállapítása és végeredményként a gyermektartásdíj mértékének meghatározása az ügyben felmerült, a Ptk. 4:218. § (2) – (4) bekezdésében foglalt szempontok szerint, a bizonyítékok együttes mérlegelésén, nem a gondozó szülő tételes elszámoltatásán nyugvó számításokon alapul.

[93] A felperes hangsúlyozottan sérelmezte az alperes jövedelmi és vagyoni viszonyai vizsgálatának mellőzését. Állította, hogy az alperesnek a peradatok szerint többletjövedelme van; magasabb igényeit a felperes kötelezésével kívánja megoldani, holott az iskolai végzettsége alapján megszerezhető jövedelme szerényebb életvitelt biztosítana, a túlzott mértékű kiadások ürügyén a gyermektartásdíjban a saját tartását is érvényesíti.

[94] A Ptk. 4:216. §-a alapján a gyermeket gondozó szülő a tartást természetben, a különélő szülő pénzben szolgáltatja. A másodfokú bíróság a gyermekek indokolt szükségletei havi pénzbeli ellenértékét helyesen határozta meg. A szülők között a pénzbeli ellenérték egyenlő mértékű viselése a természetbeni tartásról rendelkező jogszabályhely kiüresedéséhez vezetne.

[95] A teljesítőképes kötelezett saját tartási kötelezettsége mértékének csökkentésénél alappal nem hivatkozhat a gondozó szülő anyagi körülményeire, ezzel az indokkal az pénzbeli teherviselést nem háríthatja át. A felperes érveléséből következően a gondozó szülő jobb pénzügyi (vagyoni) helyzete automatikusan kihatna a (teljesítőképes) kötelezett szülő által fizetett tartás mértékére. Ilyen jogkövetkeztetés viszont a természetbeni tartásra figyelemmel az anyagi jogszabályhelyből nem vezethető le.

[96] A felperes a saját teljesítőképesége korlátozottságának indokait a végrehajtás felfüggesztése körében fejtette ki. A Ptk. 4:218. § (2) bekezdés b) pontja megsértésénél az alperes jövedelmi és vagyoni viszonyainak téves mérlegelését sérelmezte, a Kúria ezért a teljesítőképeségét illetően a jogerős ítélet okfejtését (a szülői felelősségét) érdemben nem vizsgálta.

[97] Következetes a Kúria ítélkezési gyakorlata abban, hogy a felülvizsgálati eljárásban felülmérlegelési tilalom érvényesül, kivételes esetben van helye a bizonyítékok újraértékelésének, ha a másodfokú bíróság a bizonyítékokat iratellenesen, kirívóan okszerűtlenül, logikailag ellentmondóan mérlegelte (Pfv.I.21.474/11. megjelölt: BH 2013.119.-II.).

[98] A jelen ügyben az eljáró bíróságok a peradatok mérlegelése alapján egyezően jutottak arra a következtetésre, hogy az alperes viszontkeresetében követelt gyermektartásdíj mértéke túlzottnak nem minősül, luxusigények kielégítését nem szolgálja. A döntés nem tekinthető irratellenesnek, logikailag ellentmondónak, nem egyoldalú vagy kirívóan okszerűtlen.

[99] A fentiek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálattal támadott részében a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[100] A felülvizsgálati kérelem nem vezetett eredményre, ezért a Kúria a Pp. 405. § (1) bekezdése szerint alkalmazott Pp. 83. § (1) bekezdése, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján kötelezte a felperest az alperes felülvizsgálati eljárási költségei megfizetésére.

[101] A felperes a Pp. 101. § (1) bekezdése alapján köteles a tárgyi költségfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése értelmében megállapított felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és az állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (1) – (2) bekezdése alapján az állam javára, az állami adó- és vámhatóság felhívásában megjelölt módon és számlára, a 4. § (4) bekezdése szerinti eljárásban.

[102] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[103] A Kúria ítélete elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

Budapest, 2021. február 9.

dr. Baloginé dr. Faiszt Judit s.k. a tanács elnöke, dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Nyíróné dr. Kiss Ildikó s.k. bíró